

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **M. C.**, narozen X
t. č. ve věznici X
zastoupený JUDr. Jaroslavou Šafránkovou, advokátkou
sídlem Lublaňská 673/24, 120 00 Praha 2 – Vinohrady

proti
žalované: **Česká advokátní komora**, IČO 66000777
sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1 – Nové město

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2022, č. j. 10.01-000270/22-007,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce, advokátce JUDr. Jaroslavě Šafránkové, sídlem Lublaňská 673/24, Praha 2, se přiznává odměna za zastupování ve výši 10 248,70 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

- I. **Předmět řízení a napadené rozhodnutí**

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

1. Žalobce se žalobou podanou dne 21. 7. 2022 u Krajského soudu v Ústí nad Labem domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“ zastavila řízení o žádosti žalobce o určení advokáta k poskytnutí právní služby podle ustanovení § 18c zákona č. 85/1996 Sb. o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“), a to pro účely řízení před Ústavním soudem pod sp. zn. III. ÚS 697/22. Řízení bylo zastaveno z důvodu, že žádost žalobce se stala zjevně bezpředmětnou.
2. Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 26. 10. 2022 postoupil věc Městskému soudu v Praze.
3. Městský soud žalobce k jeho žádosti osvobodil od soudních poplatků, s podáním žaloby žalobce ustanovení zástupce v řízení před správním soudem nežádal.
4. Žalovaná napadené rozhodnutí odůvodnila tím, že poté, kdy po doručení žádosti žalobce o určení advokáta ze dne 26. 5. 2022 vyzvala žalobce k doplnění jeho žádosti, což žalobce ve stanovené lhůtě neučinil, zjistila, že Ústavní soud rozhodnutím ze dne 21. 6. 2022, sp. zn. III. ÚS. 697/22 odmítl ústavní stížnost žalobce, pro kterou se žalobce domáhal u žalované určení advokáta k bezplatné právní pomoci. Proto žalovaná shledala, že se žádost stala zjevně bezpředmětnou.

II. Žaloba a další podání žalobce

5. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaná jeho žádosti opakovaně paušálně odmítá a při své neochotě a nečinnosti ignoruje prošetřit a ověřit, že prioritně Vazební věznice Teplice neumožňuje finanční výdělek vazebně stíhaným a žalovaná svým přehnaným formalismem požaduje doklady o tom, že je žalobce nemajetný. Rovněž v žalobě, stejně jako v mnoha následujících podáních, žalobce uváděl výčet právních ustanovení, týkajících se ústavně zaručených základních práv a svobod, která měla žalovaná svým postupem vůči němu porušit, a dále i spisové značky svých dřívějších neúspěšných ústavních stížností z důvodu neurčení advokáta žalovanou.
6. Dále žalobce vyjádřil přesvědčení, že žalovaná předjímá odmítnutí jeho ústavní stížnosti, a snížila se k dezinformaci, klamu a lži. Popsal rovněž své dlouhodobé materiální strádání, pro které neměl možnost platit si advokáta, což podle něj zapříčinilo neúspěchy v soudních řízeních. Žalobce obvinil žalovanou, že lhala v tom, že jí žalobce nezaslal potvrzení, že mu v teplické věznici nebyl umožněn výdělek. Žalovaná také měla ignorovat další jeho žádosti, prakticky veškerá jeho písemná sdělení včetně žádostí o ověření spisových značek řízení u Okresního soudu v Mělníku, vyloučení advokátů ex offio, neustanovení advokátů soudem a odmítnutí obhajoby, přičemž uplatňovala přehnaný formalismus. Žalovaná podle žalobce opomíjí jeho požadavky na psací potřeby, papír, obálky a známky, nezasílá mu formuláře a žalobce má ve věznici i časově omezený přístup k úplnému znění zákonů. Své výtky vůči postupu žalované uzavřel prohlášením, že bez zásahu soudu nelze vyřešit ignorantství, pokrytectví a nečinnost žalované.
7. Žalobce soudu doručil v průběhu řízení mnoho dalších podání, jejichž obsah z většiny představoval opětovný výčet ústavně zaručených práv žalobce a zákonných ustanovení, které měla žalovaná i soudy porušit, spisové značky různých soudních rozhodnutí i nálezů Ústavního soudu. Stěžoval si i na advokáty, kteří mu v minulosti byli ustanoveni. Žalobce ve všech podáních opakoval, že trvá na všech svých stížnostech, žalobách a trestních

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

oznámeních. Pochybení žalované spojoval opakovaně s osobou ředitelky brněnské pobočky žalované. Uvedl dokonce, že ve věznicích prožíval mučení a nebyla mu poskytována lékařská péče, dříve měl trpět fyzické násilí při zadržení. Žádal, aby soud do spisu založil, že mu ve věznici není umožněn přístup k právním předpisům, následně požadoval po soudu, aby mu právní předpisy zasílal. Uváděl i různé námitky proti svým odsouzením v trestních věcech a tvrdil, že se stal obětí zinscenovaného procesu. Trval na výsledku zaměstnanců věznic, ve kterých byl vazebně vězněn a vykonával trest odnětí svobody, jakož i pana Jana Hynka, který mu údajně právně radil, a dále na tom, aby si soud vyžádal veškeré listinné důkazy jím odeslané žalované. Žalobce se dle svých slov nemůže již téměř 20 let domoci soudní ochrany, podle něj soudy odmítají jeho důkazy a žalovaná mu utahuje spisy. Popisoval i těžkosti spojené s časovými prodlevami plynoucími ze skutečnosti, že jeho poštovní korespondence je omezena a zpomalována věznicí. Žádal soud, aby založil do spisu i všechny jeho „zmařené“ ústavní stížnosti a implikoval, že Ústavní soud a žalovaná jsou proti němu spolčení.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě uvedla, že žalobce v této věci nepodal formulářovou žádost o určení advokáta, pouze jí dne 27. 4. 2022 doručil dopis, ve kterém uvedl, že žádá advokáta pro řízení o své ústavní stížnosti sp. zn. II. ÚS 1048/22; dále ovšem žádal advokáta i pro „stížnost ESLP“ a pro zastoupení před Okresním soudem v Teplicích ve věcech pod sp. zn. 7T 46/2018 a 6T 96/2021 s tím, že advokát ex offio neplní příkazy svého klienta. Žalovaná mu na to dne 4. 5. 2022 zaslala formulář k podání žádosti. Formulářovou žádost obdržela prostřednictvím Ústavního soudu dne 10. 5. 2022, avšak datovanou dnem 21. 3. 2022. Žalobce v této žádosti uvedl 3 případy požadovaného zastoupení (před Ústavním soudem ke sp. zn. III. ÚS 697/22, k řízení před ESLP zn. 10115/22 a k zastoupení před Okresním soudem v Teplicích sp. zn. 6 T 96/2021 Uvedl i jména dvou advokátů s dovětky „nedostupná“, resp. „lživá, formální, předstíraná právní pomoc“. Dle žalované žádosti neprospěl ani odkaz žalobce na rozsudek č.j. 23Co 152/2020-157, což znamenalo rozšíření požadované služby na další řízení. Část týkající se jeho finanční situace nevyplnil řádně. Z tohoto důvodu, jakož i z důvodu uvedení mnoha různých řízení, žalovaná vyzvala žalobce dne 26. 5. 2022 další výzvou k upřesnění a doplnění žádosti. Žalobce svou žádost ve stanovené lhůtě nedoplnil, načež žalovaná zjistila, že rozhodnutím Ústavního soudu ve věci III. ÚS 697/22 byla ústavní stížnost žalobce odmítnuta, a proto žalovaná napadeným rozhodnutím řízení o jeho žádosti zastavila.
9. K samotné žalobě žalovaná uvedla, že neobsahuje jediný žalobní důvod proti napadenému rozhodnutí, a vztahuje se podstatnou částí spíše k průběhu aktuálního řízení před Okresním soudem v Teplicích sp. zn. 6T 96/2021. Navíc před odmítnutím ústavní stížnosti nebylo možné ani zjistit, proti jakému soudnímu rozhodnutí ústavní stížností žalobce brojil. Žalovaná vyjádřila názor, že argumentace žalobce se míjí s důvody napadeného rozhodnutí, když samotný postup podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, jediného ustanovení, na kterém napadené rozhodnutí stojí, žalobce nenapadl.
10. Žalovaná závěrem podotkla, že navzdory žalobcově představě není oprávněna ustanovit mu jednoho „generálního, univerzálního“ advokáta, nýbrž to lze vždy pouze k jediné konkrétní věci a ve formulářové žádosti osvědčil splnění podmínek pro ustanovení advokáta podle § 18c zákona o advokacii. Z důvodu, že žalobci patrně nejsou z poceního hlediska jasné

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

podmínky pro určení advokáta, žalovaná navrhla soudu, aby se žalobce otázel, zda vůbec na žalobě trvá či nikoliv.

11. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Ústní jednání před soudem

12. Ve věci se konala dvě ústní jednání ve dnech 18. 11. 2024 a 26. 3. 2025, kterých se žalobce z důvodu výkonu trestu odnětí svobody účastnil prostřednictvím videokonference.
13. Při jednání dne 18. 11. 2024 žalobce uvedl, že na podané žalobě trvá, že postup žalované vůči jeho osobě je obstrukční, z věznice Valdice nelze připustit fair-play proces, rovnost zbraní a rovnost stran, když neví, co má soud založeno ve spisu. Sám chtěl osobně soudu zapůjčit listinné důkazy, které má k dispozici, k pořízení kopií. Sdělil soudu, že žádá a trvá, aby soud nařídil žalované, aby žalobci nečinila obstrukce ani satisfakce, kterých už bylo dost od roku 2018, a aby mu ustanovila advokáta a tím ho dostala z patové situace. Z věznice Valdice nemá možnost zaslat jiné důkazy, než mu poskytly věznice. Další vědomou lží, které se žalovaná podle žalobce dopustila, bylo tvrzení, že Ústavní soud žalobce „vetoval“, když podle něj je jeho ústavní stížnost toliko odložena, než „se vyřadí“ zúčastněné soudy. Žalobce vedl svou řeč s tím, že nevyvratitelné důkazy, které navrhuje, existují od roku 2018, a že podle svého zdravého rozumu usuzuje, že se jednalo o vědomé obstrukce satisfakčního charakteru a sklony ke konfabulaci, a žádal soud, aby mu zaslal protokolaci jeho sdělení. Žalobce shrnul věc tak, že zasílal shodná podání Ústavnímu soudu i žalované, jelikož ta mu vědomě mařila 60denní lhůtu, a žádal, aby veškerá jeho korespondence z věznic byla soudu zaslána. Vyjádřil přesvědčení, že tento soud je zcela zjevně zinscenovaný ve prospěch České advokátní komory, osočil zástupce žalované, že se mu vysmívá, a trval na své osobní účasti při ústním jednání, aby mohl nahlédnout do spisu.
14. Zástupce žalované odkázal na písemné vyjádření žalované k žalobě. Dodal, že na základě prvotního dopisu žalobce nebylo možné určit mu advokáta ihned, žalovaná musela žalobce dvakrát vyzývat, aby uvedl, k čemu advokáta požaduje. Mezitím Ústavní soud odmítl ústavní stížnost žalobce a žalované nezbyvalo, než podle správního řádu řízení o žalobcově žádosti zastavit. Zástupce žalované z opatrnosti uvedl, že kdyby chtěl žalobce nyní změnit žalobní typ na žalobu nečinnostní či zásahovou, jak se dalo pochopit z jeho přednesu, tak k tomu mu již uplynula lhůta. Pokud žalobce „satisfakcí“ míní civilní žalobu, tak k tomu správní soud není příslušný. K žalobcem uváděnému přehnanému formalismu zástupce žalované upozornil, že na určení advokáta je pouze právo s podmínkami, nikoli nárok bez dalšího, a že žalovaná k posuzování žádostí neprovádí žádné šetření. Uznal, že je žalobce v určitém směru omezen na právech, ale to je součástí trestu odnětí svobody. Žalovaná jeho dopisy neignorovala, o čemž ostatně svědčí i napadené rozhodnutí, kterým o nich rozhodla jediným způsobem, jakým jí zákon dovoluje.
15. Žalobce až v rámci prvního ústního jednání požádal o ustanovení právního zástupce, jelikož sám nemá přístup ke správnímu spisu a možnost svou věc právně obhájit bez vysokoškolského právního vzdělání.
16. Soud na základě ústního projevu žalobce jeho nedostatečné orientace v předmětu řízení shledal potřebu právního zastoupení žalobce v pokračujícím řízení, a proto usnesením ze dne 18. 11. 2024 podle § 35 odst. 10 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů ustanovil žalobci k ochraně jeho práv advokátku JUDr. Hanu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

Desenskou, která jej zastupovala i v jiných věcech správního soudnictví. Proto jednání odročil za účelem rozhodnutí o žalobcově žádosti o určení právního zástupce.

17. Následně dne 27.11.2024 však soud obdržel návrh ustanovené zástupkyně na zproštění jejího zastupování žalobce z důvodu nových okolností s tím, že žalobce při dalším kontaktu projevil nedůvěru vůči její osobě, výslovně odmítl, aby jej tato advokátka zastupovala a odmítal s ní jakkoliv jednat. Z písemného vyjádření žalobce, které bylo přílohou návrhu jeho zástupkyně a z návrhu ustanovené advokátky soud dovodil, že vztah zastoupení mezi žalobcem a ustanovenou advokátkou je z důvodu odmítání jakéhokoli kontaktu ze strany žalobce a přijetí právních služeb od jmenované za účelem dalšího zastoupení ve věci natolik narušený, že tento právní vztah zastoupení by neumožňoval řádné poskytování právních služeb a nesplňoval by zákonný účel.
18. Z uvedených důvodů soud vyhověl návrhu ustanovené advokátky i žádosti žalobce o předání všech věcí v řízení u Městského soudu v Praze jiné, jím jmenované advokátce JUDr. Jaroslavy Šafránkové, přistoupil k rozhodnutí o zproštění zastoupení žalobce JUDr. Hanou Desenskou a ustanovil mu pro řízení v předmětné věci zástupkyní advokátku JUDr. Jaroslavu Šafránkovou. V usnesení soud uvedl, že byt' není na účastníku řízení, aby si zástupce „vybíral“, neboť mu je ustanovován soudem, v tomto případě soud z důvodu efektivity a zdárného vedení dalšího řízení vešel na žádost žalobce a ustanovil mu zástupkyni, kterou sám žalobce jmenoval a která s ustanovením souhlasila.
19. Soud současně zaslal žalobci kopii správního spisu a novou zástupkyni žalobce vyrozuměl o možnosti nahlédnutí do spisu, zástupkyně žalobce nahlížela do spisu a pořídila si kopie celého spisu dne 24. 3.2025.
20. Při dalším nařízeném jednání dne 26. 3. 2025 prostřednictvím videokonference přítomná zástupkyně žalobce uvedla, že jelikož byla formulářová žádost o ustanovení advokáta přeposlána žalované Ústavním soudem a označena spisovou značkou žalobcovy ústavní stížnosti, mohla žalovaná seznat, pro jaké řízení o advokáta žalobce žádá, tudíž ho měla žalobci ustanovit. Bezpředmětnost žádosti z důvodu odmítnutí ústavní stížnosti podle ní vznikla kvůli pochybení žalované. Žalobce svou právní zástupkyni doplnil vyjádřením, že argumentace žalované je zcela irrelevantní a že se cítí být cenzurován. Znovu poukázal na přepjatý formalismus žalované a odkazoval na nálezy Ústavního soudu i články Listiny základních práv a svobod, které podle něj byly v řízení porušeny. Vyjádřil přesvědčení, že ho žalovaná uzamkla v ústavněprávním vakuu a jím nezaviněné patové situaci. Zástupkyně žalobce ve své závěrečné řeči poukázala na žalobcovu tíživou osobní situaci a jeho omezené možnosti z důvodu výkonu trestu.
21. Zástupce žalované odkázal na své písemné vyjádření a setrval na návrhu, aby soud žalobu zamítl. Podotkl, že přestože žalobce podává žádosti k žalované opakovaně, žalovaná je vždy posuzuje individuálně, nicméně poukázal i na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2024, č. j. 11 A 7/2024-116, kdy v podobné věci žalobce soud žalobu zamítl, a dovolával se předvídatelnosti rozhodování soudu. Zástupce žalované není názoru, že by bezpředmětnost žalobcovy žádosti zapříčinila žalovaná nesprávným postupem; ani žalobce nenamítá nijak konkrétně, proč podle něj neměla řízení o jeho žádosti zastavit.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

22. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. § 150/2002 sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.)

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

v mezích žalobních tvrzení, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadených rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

23. Žaloba není důvodná.
24. Napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o žádosti žalobce o určení advokáta pro účely jeho právního zastoupení v konkrétní věci - v řízení před Ústavním soudem o ústavní stížnosti sp. zn. III. ÚS 697/22.
25. Otázka zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí je v tomto případě odvislá toliko od posouzení jediného důvodu, na kterém je napadené rozhodnutí vystaveno, tj. zda žalovaná byla oprávněna zastavit řízení o žádosti žalobce žalobkyně z důvodu, že podaná žádost o určení advokáta se stala zjevně bezpředmětnou.
26. K zodpovězení takové otázky je třeba vyjasnit, co bylo předmětem řízení před žalovanou. Předmět řízení je ve správním řízení z podnětu účastníka řízení dán návrhem (žádostí). Z podkladu řízení vyplývá, že žalobce nejprve dopisem ze dne 27.4. 2022 adresoval pobočce žalované v Brně žádost o určení advokáta ve 3 věcech řízení, z nich jedna se týkala řízení před Ústavním soudem, avšak z dopisu je zřejmé označení tohoto řízení pod sp. zn. II. ÚS. ÚS 1048/22, nikoliv III. ÚS 697/22, jehož se týká napadené rozhodnutí.
27. První žádost, v níž žalobce uvedl sp. zn. III. ÚS 697/22 jako označení účelu, k jakému žádá o určení advokáta, je formulářová žádost datovaná dokonce dříve, dne 21.3.2022 a dle přípisu Ústavního soudu ze dne 9. 5. 2022 byla zaslána České advokátní komoře – pobočce Brno s tím, že Ústavní soud vyzval předtím dne 17. 3. 2022 žalobce k odstranění vad jeho podání a současně ho poučil o možnosti požádat o určení advokáta., k čemuž mu poskytl i předepsaný formulář.
28. Z uvedeného vyplývá, že žalovaná obdržela žádost žalobce o určení advokáta ve věci ústavní stížnosti sp. zn. III. ÚS 697/22 až od Ústavního soudu ČR, který zřejmě obdržel neformální žádost žalobce již před datem 17. 3. 2022, kdy jej vyzval k odstranění vad. Podstatné je, že žalovaná po obdržení předmětné žádosti od Ústavního soudu až dne 10. 5. 2022 mohla žádost vyřizovat a také dne 26. 5. 2022 vyzvala žalobce, k uvedení dalších podmínek řízení (dosavadní zastoupení, finanční poměry), ale zejména ke specifikaci rozhodnutí, vůči němuž směřovala ústavní stížnost žalobce vedená u Ústavního soudu právě pod sp. zn. III. ÚS 697/22. Žalovaná výslovně žalobce poučila, že musí jít o uvedení přesného názvu soudu, čísla jednacího, předmětu řízení a data doručení posledního rozhodnutí, případně nechť žalobce zašle kopii rozhodnutí.
29. Z uvedeného je zřejmé, že žalovaná k posouzení žádosti žalobce o poskytnutí právní služby v řízení před Ústavním soudem potřebovala zjistit podstatu obhajoby, kterou by měla poskytnout, tj. rozhodnutí, proti kterému směřuje ústavní stížnost. Přitom nebylo její úlohou zjišťovat a šetřit, o jaké rozhodnutí se jedná, když žalobce byl tím, kdo podal ústavní stížnost a muselo mu být zřejmé, s jakým rozhodnutím, jakého soudu a v jakém řízení nesouhlasí. Žalovanou požadovaná data byla lehce zjistitelná z rozhodnutí soudu, který rozhodoval v posledním stupni a které bylo důvodem ústavní stížnosti a údaje jako je označení soudu, který rozhodoval, číslo jednací rozhodnutí a datum jeho vydání nejsou skutečnostmi, které by žalobce nemohl či neuměl bez právní pomoci zjistit přímo z rozhodnutí, které ostatně musel obdržet.
30. Ze správního spisu je patrné, že žalobce výzvu žalované k odstranění vad žádosti obdržel dne 27. 5. 2022, avšak na ni nijakým způsobem nereagoval, ač, jak bylo výše uvedeno, tomu nic

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

nebránilo. K tomu je třeba podotknout, že žalobci byl i v tomto směru poskytnut prostor k upřesnění žádosti nad rámec zákona, neboť jak vyplývá ze zákona o advokacii i z judikatury soudů, v řízení o určení advokáta se neuplatní ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., o správního řádu o odstranění vad žádosti (§ 55a zákona o advokacii). Žalovaná tedy neměla povinnost, nemusela výzvu k odstranění vad učinit a žalobce tak již ve formulované žádosti zaslané Ústavním soudem žalované mohl účel své žádosti (rozhodnutí soudu) specifikovat. Pokud tak neučinil a nereagoval ani na výzvu žalované ze dne 26. 5. 2022, vystavil se riziku, že Ústavní soud o jeho ústavní stížnosti rozhodne, aniž by žalobce získal od žalované zastoupení. Tak se také stalo, když Ústavní soud rozhodnutím ze dne 21. 6. 2022 právě sp. zn. III. ÚS 697/22 z důvodu neodstranění vad odmítl. Učinil tak poté, kdy se ještě přípisem ze dne 13. 6. 2022 dotazoval žalované, zda byla předmětná žádost žalobce, kterou Ústavní soud zaslal dne 9. 5. 2022 žalované, vyřízena. Teprve až dne 21. 6. 2022 ústavní stížnost žalobce odmítl.

31. Na základě uvedených skutečností má soud za dostatečně prokázané, že v době vydání napadeného rozhodnutí nebylo účelné o žádosti žalobce rozhodovat, neboť k rozhodování o žádosti již nebyl dán důvod, resp. tento důvod odpadl.
32. Účelem žádosti byla právně kvalifikovaná obhajoba žalobce, v níž by případně určený advokát uplatňoval v rámci této obhajoby u Ústavního soudu argumentaci či skutečnosti pro účely rozhodování o ústavní stížnosti. Ze správního spisu však vyplývá, že žalovaná se věcnou důvodností poskytnutí právní služby dle § 18c, jak bylo žalobcem požadováno, správně nezabývala, neboť k tomu nebyla *v době rozhodování žalované* (§ 75 odst. 1 s. ř.s.) splněna podmínky, již by bylo vedení řízení před Ústavním soudem o ústavní stížnosti žalobce.
33. Jak soud z úřední činnosti zjistil, oporu v usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 6. 2022 sp. zn. III. ÚS 697/22, což je odůvodněno i v napadených rozhodnutích, má zjištění, že Ústavní soud ústavní stížnost, k níž žalobce vztahoval předmětné žádosti o určení advokáta, odmítl. Řízení před Ústavním soudem tak bylo ukončeno. Stalo se tak dříve, než žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 13. 7. 2022 řízení o žádosti žalobce zastavila. To znamená, že již v době před vydáním napadeného rozhodnutí neprobíhalo řízení před Ústavním soudem o ústavní stížnosti žalobce sp. zn. III. ÚS 697/22, neboť bylo ukončeno. Žalovaná tak neměla a ani nemohla mít důvod k tomu, aby v den vydání napadeného usnesení o zastavení řízení dne 13. 7. 2022 zkoumala podmínky určení advokáta žalobci či rozhodla o určení advokáta, neboť odpadl důvod pro takový postup a je zcela logické, že by vyhovění žádosti žalobce tak nemělo žádný účel.
34. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žádost se stala zjevně bezpředmětnou.
35. Žádost se stane zjevně bezpředmětnou tehdy, jestliže v průběhu řízení dojde ke změně skutkových nebo právních okolností takovým způsobem, že případným kladným či záporným meritorním rozhodnutím by nedošlo ke změně postavení žadatele a vydání žádosti požadovaného meritorního rozhodnutí by pro žadatele tak nemělo jakýkoliv význam (srov. např. rozhodnutí Městského soudu v Praze č.j. 10 Ca 15/2009-49, Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Afs 79/2012-37).
36. Taková situace u žalobce nastala.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

37. Na uvedeném nemohl nic změnit obsah podané žaloby. Žalobcovy námitky se míjejí s důvody napadeného rozhodnutí. O (ne)důvodnosti žaloby nerozhodovaly žádné skutečnosti, do nichž mířily převážně jeho žalobní námitky, tj. nedostatek finančních prostředků a poměry ve věznicích, v nichž pobýval, neboť neuvedl žádné konkrétní a pádné argumenty k tomu, proč nemohl včas ve formulářové žádosti specifikovat řízení, proti kterému podal ústavní stížnost, aby tak umožnil žalované o žádosti rozhodnout a nebylo ani zjištěno, že by požádal Ústavní soud k prodloužení lhůty k odstranění vady spočívající v nedostatku zastoupení do doby rozhodnutí žalované. Pokud žalobce v žalobě uváděl, že mu to poměry ve věznici neumožňovaly, pak mohl v konkrétním případě využít prostředků nápravy v rámci dozorové pravomoci státního zastupitelství. Není na soudu a ani účelné, aby soud ex post v tomto řízení s ohledem na důvod napadeného rozhodnutí zjišťoval povšechné poměry a okolnosti podávání ústavních stížností a žádostí žalobce o určení advokáta. Jediným podstatným zjištěním v době rozhodování městského soudu o této žalobě a žalované o předmětné žádosti, je skutečnost, že řízení o ústavní stížnosti žalobce již bylo ukončeno.
38. S důvody napadeného rozhodnutí o zastavení řízení se tak mýlí řada námitek o finančních poměrech žalobce v minulosti i v současné době a o poměrech výkonu trestu odnětí svobody. Pokud žalobci nic nebránilo, aby zasílal své žádosti České advokátní komoře (např. dopis ze dne 27. 4. 2022), tak i žádost Ústavnímu soudu, pak nic nesvědčí o tom, že nemohl z výkonu trestu písemně komunikovat. Tomu nasvědčuje i množství průběžně zasílaných podání v této věci městskému soudu, v nichž žalobce označuje předpisy i spisové značky soudních řízení. Žalobci tedy nic nebránilo, aby svou žádost upřesnil obdobným údajem již napoprvé přímo v žádosti či posléze na výzvu žalované zaslanou žalobci a učiněnou i mimo její zákonnou povinnost. V této rovině by žalobce měl porozumět tomu, že nedošlo k určení advokáta, jestliže ústavní stížnost, k níž žalobce právní službu žádal, již není v procesu projednání před Ústavním soudem a ze skutkových okolností nevyplývá, že by tento stav vzešel ze strany žalované. Vzhledem k uvedené rozhodné skutečnosti tedy nebylo pro věc relevantní a přínosné žalobcem navržené dokazování výsledky svědků k poměrům ve výkonu trestu.
39. Jiné okolnosti obšírně popisované v podáních žalobce a sahající i do minulosti a žalobcem přičítané nečinnosti žalované, nezohledňování osoby žalobce a přepjatému formalismu tak neobstojí, neboť jsou namítány povšechně, obecně a v dané věci konkrétně nezapříčinily závěry napadeného rozhodnutí.
40. Soud proto považuje postup žalované za zcela souladný se zákonem.
41. Z uvedených důvodů Městský soud v Praze podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
42. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalované náklady řízení nad rámec její běžné činnosti nevznikly.
43. Výrok o odměně ustanovené zástupkyně žalobce je dán vyúčtováním právní služby za 1 úkon právní služby (převzetí a příprava zastoupení) ve výši 3 100 Kč dle § 9 odst. 4 a 1x paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) ve znění do 31. 12. 2024 a za 1 úkon právní služby (účast u jednání) ve výši 4 620 Kč dle § 9 odst. 5 a 1x paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění od 1.1. 2025. Celková výše odměny s připočtením daně z přidané hodnoty ve výši 1 778 Kč,70 Kč činí 10 248,70 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 26. března 2025

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.